సెల్ఫ్ కంట్రోల్

"మే ఐ కమిన్ సర్!"

– అన్న పిలుపు విని, రెండు సంవత్సరాల నుండి తనను విసిగిస్తున్న ఒక ఫైలుమీద వ్రాసిన ఆరు పేజీల నోట్‌ని అనేకసార్లు చదివి– చివరకు ఏం నిర్ణయం వ్రాయాలో తోచక సతమతమవుతున్న మేనేజర్ జి.యస్.రావు ఫైలులోంచి తలెత్తకుండానే "కమిన్!" అన్నారు.

"గుడ్‌మార్నింగ్ సర్! అబ్బాఁ... ఈవేళ మీరు ఈ టీ–షర్టులో అదిరిపోయారు సర్! ఎవరైనా వయసులో ఉన్న అమ్మాయి గనుక చూస్తే మీ వొళ్ళో ఇట్టే వాలిపోతుంది సర్! అంత లవ్లీగా ఉన్నారు!" అంటూ ప్రవేశించాడు ఏ.వి.రావు.

అతను జి.యస్.రావుగారి ఆఫీసులో అక్కౌంటెంట్! వారంరోజులుగా సెలవులో ఉన్నాడు. అతను లేక తన దగ్గర బల్లమీద చాలా ఫైల్స్ పెండింగ్‌లో ఉండిపోయాయి. అతని మీద ఆయనకు చాలా కోపంగా ఉంది.

కానీ, అతను వస్తూనే– కృష్ణుణ్ణి కుచేలుడు గుప్పెడు అటుకులతో ఎలా 'ఐస్' చేసేశాడో... అలాగ తనెంతో మోజుపడి కొనుక్కున్న నీలంరంగు అడ్డచారల బనీనును మెచ్చుకోవడంతో అతని మీదవున్న కోపం 'హుష్ కాకి' అయి కూర్చుంది.

"ఛండాలంగా ఉంది బనీను! ఎందుకు మీకీ కుఱ్ఱవేషాలు? బట్టతల, ముడతలు పడ్డ ముఖం... ముసలాడికి దసరా పండుగ లాగా బఫూన్‌లా ఉన్నారు. విప్పి చావండి... ఆ చారల బనీను! దానితోనే వెళ్తారా ఆఫీసుకు?" అంటూ సహస్రనామాలు చదివిన భార్య మాటలు గుర్తుకువచ్చాయి జి.యస్.రావుకి.

మౌనంగా మేనేజర్‌గార్ని గమనించిన ఏ.వి.రావు ఆ పరిస్థితిని 'ఎన్‌కేష్' చేసుకోవాలన్న తీవ్రనిర్ణయానికి వచ్చేశాడు... "సర్! ఒక్కసారి టైపిస్ట్ కృష్ణవేణిని అర్జెంట్‌గా నోట్ టైప్ చేయాలని పిలవండి. నేను మీ ఎదురుగానే ఉంటాను. ఏం భయం లేదు. మిమ్మల్ని ఈ డ్రెస్‌లో చూసిందంటే ఫ్లాటైపోతుంది!" అన్నాడు రావ్ నెమ్మదిగా మేనేజర్‌గారి చెవిలో.

గుండ్రని ముఖం, గిరజాల జుట్టు, చక్రాల్లాంటి కళ్ళు, పొట్టిగా, తెల్లగా, బొద్దుగా పిటపిటలాడుతూ వాలుజడ ఊపుకుంటూ నడిచే కృష్ణవేణి అంటే ఆయనకు చచ్చేంత ఇష్టం!

"ఏమోయ్! ఈ కృష్ణవేణి కత్రినాకైఫ్ లాగా నా గుండెల్ని తన అందచందాలతో ముక్కలు ముక్కలుగా కత్తిరించేస్తోందోయ్!" అని ఆయన ఏ.వి.రావుతో అస్తమానం అంటూ ఉంటారు.

వెంటనే మేనేజర్‌గారు బెల్ కొట్టారు. అటెండర్ వస్తూనే ఆయన చేతిలో కాగితం పెట్టి "కృష్ణవేణిగారు సెలవు పెట్టారండయ్యా!" అంటూ మారుమాట్లాడకుండా వెళ్లిపోయాడు.

మేనేజర్‌గారు, ఏ.వి.రావు కూడా దంగైపోయారు.

విషయాన్ని మర్చిపోయేందుకు సైడ్‌ట్రాక్ చేయడానికి- "సర్... మీకో శుభవార్త! నేను ఇంక అస్తమానం సెలవులు పెట్టి మిమ్మల్ని బాధపెట్టను. నాకు పెళ్ళి కుదిరింది. వచ్చే నెలలోనే పెళ్ళి! మా మామగారు పెద్ద ఆఫీసరు!" అన్నాడు ఏ.వి.రావు.

"అలాగా... చాలా సంతోషం! పోనీలే, నువ్వు సెలవు పెట్టినప్పుడల్లా అక్కౌంట్స్ విషయాల్లో చాలా ఇబ్బందిగా ఉంటోందయ్యా!" అన్నారాయన- ఏ.వి.రావుకి చేయి అందించి శుభాకాంక్షలు తెలియజేస్తూ.

"అలాగే ఇంకో శుభవార్త సర్! నేను నిన్నటి నుండి సిగరెట్లు కాల్చడం శాశ్వతంగా మానేశాను సర్!" అన్నాడు ఏ.వి.రావు.

కాసేపు తనను వేధిస్తున్న కృష్ణవేణి అందచందాలను చూద్దామనుకుంటే వీలులేకుండా కృష్ణవేణి సెలవు పెట్టడం కన్నా- తన ఆఫీసులో బాంబు పెట్టినట్టు ఎవరో ఫోన్ చేసి చెప్పినంత షాక్ తిన్నారు మేనేజర్‌గారు- ఏ.వి.రావ్ సిగరెట్లు మానేశాడనే విషయం విని!

అయినా... తన ముఖంలోని భావాలేమీ పైకి కనబడనీయకుండా జాగ్రత్తపడి "డబుల్ కంగ్రాట్స్ ఏ.వి.రావ్! అయితే నిజంగానే సిగరెట్లు కాల్చవన్నమాట!" అన్నారు మేనేజర్‌గారు.

"అవును సర్! మా వుడ్‌బీ నెత్తిమీద చేయి వేసి మరీ ప్రమాణం చేశాను..." అన్నాడు.

'వాడి వుడ్‌బీ నెత్తిమీద చేయి వేసి ప్రమాణం చేయడం కాదు... వీడు నా నెత్తిమీద బాంబేసినంత పని చేశాడు!' అనుకున్నారు మేనేజర్‌గారు. కారణం... మేనేజర్‌గారు రోజూ కాల్చే ఇరవైకి పైగా సిగరెట్లలో తొంభైశాతం ఏ.వి.రావ్ దగ్గర తీసుకునేవే!

ఏ.వి.రావ్ మంచి పనిలో ఉండగా అటెండర్ వచ్చి "మేనేజర్‌గారికి ఒకటివ్వండి!" అంటూ రోజుకి ఎన్నోసార్లు వస్తుంటాడు, అతనూ ఇస్తుంటాడు... ఇది మామూలే!

అటెండర్ ఎదురుగా సిగరెట్ ప్యాకెట్ ఓపెన్ చేయడం, "అయ్యో... సిగరెట్లు అయిపోయాయి! రావ్‌ని అడిగి పట్రా!" అంటూ రోజూ మేనేజర్‌గారు చెప్పడం, ఖాళీ ప్యాకెట్‌ను డస్ట్‌బిన్‌లో పడేయడం, అటెండర్ అటు వెళ్లగానే డస్ట్‌బిన్ లోంచి ఖాళీ ప్యాకెట్ తీసి సొరుగులో వేసుకోడం మామూలే! ఇదంతా ఒక షో! ఒక్కోసారి ఆ సిగరెట్ పెట్టెలో మరీ బాగుండదని రెండు సిగరెట్లు పెట్టి అప్పుడప్పుడు ఏ.వి.రావుకి సిగరెట్ ఆఫర్ చేస్తుంటారాయన.

దీని వెనుకో బ్రహ్మరహస్యం ఉంది. నెల నెలా 'జీతం' కన్నా రెండురెట్లు 'గీతం' వచ్చే సీటులో అతన్ని వేయడానికి జరిగిన పోటీలో తనకు 'ఏబిసిడి ఆఫ్ అక్కౌంట్స్' రాకపోయినా- మేనేజర్‌గారికి సిగరెట్స్ ఆఫర్ చేస్తూ అనుక్షణం వర్కు అంతా ప్రక్కాఫీసులో పనిచేస్తున్న కత్తిలాంటి అక్కౌంటెంట్ వచ్చి చేసి వెళ్లిపోతుంటాడు. మరి, 'ఏ.వి.రావుకి ఏమీరాదు కదా!' అంటే... ఇదోరకమైన 'అవుట్ సోర్సింగ్' అన్నమాట!

"సర్! ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు? సిగరెట్లు కాల్చకపోతే ఎలా ఉండగలవు- అని అనుకుంటున్నారు కదూ?"

"అవును..." అన్నారాయన.

ఆయన గొంతు చాలా లోతులోంచి వస్తున్నట్టుంది. వోసీగా వస్తున్నాయి కదాని రోజూ కనీసం ఇరవై సిగరెట్లు ఊదేస్తున్నాడు. మరి, వీడు ఉన్నఫళంగా సిగరెట్లు కాల్చడం మానేస్తే... తాను ఇరవై సిగరెట్లు కొనుక్కోవద్దూ? ఇంకేమైనా ఉందా? ఇంట్లోదానికి తెలిస్తే... 'బెడ్డూ, ఫుడ్డూ రెండూ కట్' అని ఆయన తెగ బాధపడిపోతున్నారు.

వెంటనే ఏ.వి.రావ్ "దానిలో ఏం రహస్యం లేదు సార్! మనిషికి తనమీద తనకు ఆత్మవిశ్వాసం ఉండాలి. 'సెల్ఫ్‌కంట్రోల్' ఉండాలి. పైగా, మీకు మరో ముఖ్యమైన విషయం చెప్పాలి. మీరు సిగరెట్లు మానేశారనుకోండి... మేడమ్ మిమ్మల్ని పిచ్చపిచ్చగా లైక్ చేసేస్తారు తెలుసా? సిగరెట్ కాల్చాలనిపించినప్పుడల్లా మీరు ఒక గ్లాసునీళ్లు బల్లమీద పెట్టుకుని రెండు గుటకలు త్రాగండి!" అంటూ హితబోధ మొదలెట్టి, దాదాపు మేనేజర్‌గారు సిగరెట్లు మానేసేటంత కౌన్సిలింగ్ చేసేశాడు ఏ.వి.రావ్.

'మేడమ్ లైక్ చేస్తారన్న విషయం'లో మేనేజర్‌గారు రాజీ పడిపోయి, తను కూడా సిగరెట్లు కాల్చడం మానేశారు.

●

మర్నాడు...

ఏ.వి.రావ్ తన సీట్లో కూర్చుని తన పెళ్ళి గురించి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

మేనేజర్‌గారి కేబిన్‌లోంచి ఒక ఫైల్ తుపాకీ గుండులాగా బయటకు దూసుకొచ్చింది.

ఆ వెనుకనే తల వంచుకుని బడ్జెట్ గుమస్తా బయటకు వచ్చాడు.

అతను రావ్‌ని చూసి– "ఏంట్రా బాబూ! వీడిలా అగ్గిమీద గుగ్గిలం అయిపోతున్నాడు... ఏంటో చూడరా బాబూ! లోపలకి వెళ్లి ఒక సిగరెట్ ఆఫర్ చేయరా బాబూ!" అన్నాడు.

"నేనూ, మేనేజర్‌గారు సిగరెట్లు కాల్చడం మానేశాం... నీకు తెలీదా?" అన్నాడు రావ్– టీవీ యాడ్‌లో "ఈ సబ్బుబిళ్ళ బట్టలలో తెలుపు తప్ప మరేమీ మిగల్చదు మీకు తెలుసా?" అని గుడ్లు మిటకరించి చూసే అమ్మాయి లాగా.

"కొంప మునిగిందిరోయ్! నీ సంగతి సరేగానీ, ఆయనకు ఒక సిగరెట్ ప్యాకెట్ పంపరా బాబూ! లేకపోతే ఇవ్వాల్టి నుంచి మన ఆఫీసులో ఫైల్సన్నీ బంతుల్లా మన ముఖాల మీద పడతాయి!" అన్నాడు.

●

రెండోరోజు...

అటెండర్ అప్పారావ్ రొప్పుకుంటూ మేనేజర్‌గారి కేబిన్‌లోంచి బయటకు వచ్చి రావ్ దగ్గర నిలబడి–

"సార్ ఫైరయిపోతున్నారండీ బాబూ! బల్లమీద గ్లాసులో నీళ్లు లేవంట... కూజా తెప్పించండి సార్! ఆయన బల్ల ప్రక్కనే పెట్టమన్నారు. అదేంటి సారూ... మేనేజర్‌గారు అన్ని నీళ్లు తాగేస్తున్నారు?" అన్నాడు.

"అదికాదోయ్! మేమిద్దరం సిగరెట్లు మానేశాం. సిగరెట్ కాల్చాలనిపించినప్పుడల్లా గ్లాసులో నీళ్లు కొంచెం తాగాలని అనుకున్నాం!" అన్నాడు రావ్.

"చాల్లెండి సార్! ప్రయోగాలు అయ్యగారి మీద చేయకండి. లోపలికి వెళ్లాలంటేనే భయంగా ఉంది!" అన్నాడు అప్పారావ్.

"చూడు అప్పారావ్! నువ్వు చిన్నవాడివి... నీకు తెలియదు. ఆయన ఆరోగ్యరీత్యా మనం ఈ సలహా చెప్పాము!" అని అంటున్నాడో, లేదో- మేనేజర్‌గారి కేబిన్‌లోంచి వేగంగా ఓ పేపరు వెయిట్ దూసుకురావడం, అక్కడే నిలబడి రావ్‌తో మాట్లాడుతున్న అప్పారావు దాన్ని- యువరాజ్ సింగ్ బౌండ్రీలైన్‌కు ముందే క్యాచ్ పట్టుకున్నట్లు పట్టుకోవడం... జరిగిపోయింది. లేకపోతే అప్పారావ్‌కి హెడ్ 'ఇంజ్యూరీ' అయిపోయేదే!

రికార్డు అసిస్టెంట్ సూర్యనారాయణ పాత ఫైలు వెతికి తెమ్మంటే తేలేదట! అందుకని అసలే సిగరెట్లు మానేసిన కోపంతో అగ్గిబుగ్గిలా ఉన్న ఆయన- చేతిలోని పేపరు వెయిట్ అతని మీదకు విసిరేస్తే... స్ప్రింగ్‌డోర్ తెరుచుకుని సూర్యనారాయణ పారిపోతే... అది అప్పారావు వైపు దూసుకువచ్చింది.

●

మూడో రోజు...

ఉదయం సమయం పదకొండు అయ్యింది!

పదిన్నరకే వచ్చిన మేనేజర్‌గారు అటెండెన్స్ రిజిస్టర్ తన ముందు పెట్టుకుని అస్తమానం గడియారం కేసి చూస్తూ అప్పటికే నాలుగుసార్లు మంచినీళ్లు తాగేశారు.

అప్పారావు కంగారుగా రావ్ దగ్గరకు వచ్చి "సారూ! మేనేజర్‌గారు మంచి ఊపు మీద ఉన్నారు. పచ్చిమిరపకాయ నమిలినట్లుగా మండిపోతున్నారండీ బాబూ! టైపిస్ట్ ఇంకా రాలేదు. ఇవ్వాళ్ల ఆమె ఏమైపోద్దో, ఏమో... చాలా లేటయింది!" అని అంటూ ఉండగానే-

టైపిస్ట్ కృష్ణవేణి రావడం, మేనేజర్‌గారి కేబిన్‌లోకి వెళ్లడం, ఆ వెంటనే ఏడ్చుకుంటూ మొత్తుకుంటూ, కళ్ళు తుడుచుకుంటూ, ముక్కు చీదుకుంటూ, పరుగులతో రావడం... సినిమాలో ఒకే ఫ్రేమ్‌లో చూపించినట్లు జరిగిపోయింది.

ఏ.వి.రావ్, అప్పారావ్ తదుపరి సీన్ ఏమిటోనని భయంభయంగా బిగదీసుకుని కూర్చున్నారు.

ఇంతలో... సిబ్బంది గుమాస్తాకి పిలుపు వచ్చింది! పాపం... అతను కొంచెం భయస్తుడు, మోస్ట్ ఒబీడియంట్ సర్వెంట్! అతను మేనేజర్‌గారి గదిలోకి వెళ్తుంటే- పులిబోనులోకి వెళ్తున్న మేకని చూసినట్లుగా... పాపం- అందరూ జాలిగా చూశారు.

మరుక్షణం...

సిబ్బందికి సంబంధించిన నాలుగు సర్వీసు పుస్తకాలు, రెండు ఫైల్స్... స్ప్రింగ్‌డోర్ దగ్గర నిలబడి భయంభయంగా లోపల ఏం జరుగుతోందోనని వింటున్న అప్పారావ్‌కీ, ఏ.వి.రావ్‌కీ- ఇర్ఫాన్ పఠాన్ వేసిన బంతిలాగా వచ్చి వేగంగా తగిలాయి. ఇద్దరూ చాలా చాకచక్యంగా వాటిని దొరకబుచ్చుకున్నారు.

"ఏ.వి.రావ్‌ని పిల్వవోయ్... అప్పారావ్!" అని అరిచారు కేబిన్‌లోంచి మేనేజర్‌గారు.

ఏ.వి.రావు లోపలకు వెళ్లగానే "వాడిని సస్పెండ్ చేస్తూ ఆర్డర్ పెట్టు!" అన్నారాయన ఉగ్రస్వరూపంతో.

"ఎవర్ని సార్?"

"అదే... సిబ్బంది గుమస్తాని"

"అదేంటి సార్... ఆర్డర్ ఆయనే రాయాలి కదా!"

"షటప్... నాకు రూల్స్ చెబుతున్నావా? డూ వాట్ ఐ సే!" అని అరిచారాయన.

ఏ.వి.రావ్ బయటకి వచ్చి అటెండర్ అప్పారావ్‌నీ, సిబ్బంది గుమస్తానీ, మిగతావాళ్ళనీ మేనేజర్‌గారి కేబిన్ వైపు వెళ్లకుండా ఉండమని చెప్పి, మళ్లీ ఆయన కేబిన్‌లోకి వెళ్లాడు ధైర్యంగా.

"ఏదీ... ఆర్డర్ పెట్టావా?"

"రాస్తాను సార్!"

"ఎంతసేపు రాయాలి? రెండు లైన్లు రాయడమే! నేను చెప్తాను... రాయి!" అన్నారాయన కోపంతో ఊగిపోతూ.

వెంటనే ఏ.వి.రావ్ బల్లమీదున్న గ్లాసునీళ్లు ఆయనకు అందించి, "ఆఫీసులో స్టాఫ్ అంతా మీరంటే భయంతో బిక్కచచ్చిపోతున్నారు. సిగరెట్లు మానేశాక రెండుమూడు రోజులు ఇలాగే అసహనంగా, ఆ అలవాటు ఒక్కసారి మానేయడంతో కసిగా ఉంటుంది. కొంచెం ఓర్చుకోండి సార్... మనసును డైవర్ట్ చేసుకోండి!" అని నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

ఆయన వెంటనే "సిగరెట్లు కాల్చడం మానేశానని మీ మేడమ్ కూడా ఎంతో సంతోషిస్తోందోయ్! కానీ, ఇప్పుడు నేనంటే ఇంట్లో భయపడి ఛస్తున్నారనుకో... నా కోపం చూసి!" అన్నారాయన.

"చూశారా సార్... ఎంత అద్భుతం జరిగిందో?! మీ పెళ్ళి అయ్యాక మేడమ్ మీరంటే ఎప్పుడైనా ఇలా భయపడ్డారా?"

కొంచెం మెత్తబడ్డారు మేనేజర్‌గారు. ఆయన ముఖంలో కొంచెం దరహాసం చోటుచేసుకుంది.

"అవుననుకో! అయినా..." అంటూ మళ్లీ ఆయన పాత సీనులోకి వెళ్లిపోయారు.

"తలుపులు దగ్గరకు వేస్తాను గానీ... మీరు ఒక్క పది నిముషాలు మెడిటేషన్ చేసుకోండి సర్... రిలాక్స్!"

– అని తలుపులు దగ్గరగా వేసి, కూల్‌గా బయటకి వచ్చాడు ఏ.వి.రావ్.

ఆరోజు... సిబ్బంది గుమాస్తా సస్పెన్షన్ గండం అలా తప్పింది.

●

నాలుగో రోజు...

"మే ఐ కమిన్ సర్..." అంటూ ఒక చేతిలో సిగరెట్‌తో, మరో చేతిలో బ్రీఫ్‌కేసుతో ఒక వ్యక్తి వచ్చాడు.

"నమస్తే సార్! మేం సిమెంట్ సప్లయ్ చేశాం... మాకు బిల్లు రావాలి!" అని చెబుతూ కుడిచేతిలోని త్రిబుల్‌ఫైవ్ సిగరెట్ ప్యాకెట్, లైటర్ ఆయన వైపు పెట్టి-

"ఇఫ్ యు డోంట్ థింక్ అదర్‌వైజ్... హేవ్ ఇట్!" అన్నాడు సిమెంట్ రిప్రజెంటేటివ్.

"నో సారీ..." అన్నారాయన.

అతను రింగులు రింగులుగా పొగ వదులుతుంటే... మేనేజర్‌గారికి అసహనంగా ఉంది. తను కోరుకున్న అప్సరసలాంటి స్త్రీకి మరొకడు బీట్ వేస్తుంటే ఎంత కోపంగా ఉంటుందో- అంత కసిగా ఉందాయనకు. మంటెక్కిపోతోంది! అసలు తన ఈ చిత్రహింసకు కారణం... ఏ.వి.రావే! 'ఏదో ఒకటి చేయాలి..!' అనుకున్నారాయన.

బెల్ కొట్టి అప్పారావ్‌ని పిలిచారు.

"ఈయనను ఏ.వి.రావ్ దగ్గరికి తీసుకువెళ్లు! అలాగే సిబ్బంది గుమస్తాని పిలువు!" అన్నారు రుసరుసలాడుతూ.

పోలీసులు లాకప్ రూమ్‌లోకి తీసుకువెళ్తున్న నేరస్తుని ముఖంమీద కదలాడే ఫీలింగ్స్‌తో సిబ్బంది గుమస్తా మేనేజర్‌గారి కేబిన్‌లోకి అడుగుపెట్టాడు.

అంతే...

వెంటనే బయటకు వచ్చేశాడు. మరి, ఆయనేం చెప్పారో, ఏమిటో..?!

ఒక గంట గడిచింది!

సిమెంట్ కంపెనీ రిప్రజెంటేటివ్ మేనేజర్‌గారి కేబిన్‌లోకి ప్రవేశించి- త్రిబుల్ ఫైవ్ సిగరెట్ ప్యాకెట్స్ ఒక డజను, లైటరు ఆయన ముందు పెట్టాడు.

"సర్! నన్ను క్షమించండి... స్వతంత్రం తీసుకున్నందుకు! ఎవరో, ఏదో చెప్తుంటారు. మనం వినేస్తే ఎలాగ చెప్పండి? మీలాంటి ఎగ్జిక్యూటివ్స్ స్మోక్ చేయకపోతే ఎలాగండి బాబూ... బుఱ్ఱ వేడెక్కిపోదూ? అయినా అది మీ డిగ్నిటీకి మస్ట్ అండీ బాబూ... హేవ్ ఇట్!" అంటూ ఆయన నోట్లో సిగరెట్ పెట్టి లైటర్‌తో వెలిగించాడు.

ఇంతలో... ఏ.వి.రావ్, సిబ్బంది గుమస్తా, బడ్జెట్ గుమస్తా, అటెండర్ అప్పారావు కేబిన్‌లోకి వచ్చారు.

"మీరు సిగరెట్లు కాల్చండి బాబూ... మానేశారంటే మేం చచ్చిపోతాం!" అన్నారు ముక్తకంఠంతో.

"నాకు ప్రమోషన్ వచ్చినప్పుడు కూడా ఇంత రిలాక్స్ అవలేదోయ్!" అంటున్నారాయన.

మేనేజర్‌గారి ముఖంలో ఒలింపిక్స్ గోల్డ్‌మెడల్ గెలిచినంత సంబరం కనిపిస్తోంది.

●

'ఆంధ్రభూమి' మాసపత్రిక ... మార్చి' 2007 సంచికలో ప్రచురితం